

Sygnatura akt XI GC 358/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 1 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

Protokolant: Edyta Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2021 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Gospodarstwo (...)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz powoda Skarbu Państwa Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Gospodarstwo (...) kwotę 57711,70 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset jedenaście złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 2886 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt sześć złotych), tytułem kosztów sądowych.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 358/20 dnia 21 czerwca 2021 r.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 10 lutego 2020 r. do Sądu Rejonowego Szczecin P. i Zachód w S. Skarb Państwa- Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Gospodarstwo (...) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 57 711,70 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. Wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16 sierpnia 2012 r. strony zawarły ramową umowę o współpracy, przedmiotem której było ustalenie zasad i warunków współdziałania stron w zakresie prowadzonej przez pozwaną lub inny podmiot działający w imieniu pozwanej eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji linii i urządzeń elektroenergetycznych stanowiących własność pozwanej a posadowionych na gruntach będących w zarządzie Lasów Państwowych oraz prowadzenie uzgodnień w sprawie budowy na tych gruntach przez pozwaną nowych linii i urządzeń. Na mocy ww. umowy strony zawarły umowę wykonawczą dla rejonu dystrybucji w S., na podstawie

której ustalono zasady i warunki współdziałania w zakresie prowadzenia przez pozwaną eksploatacji, remontów i modernizacji linii i urządzeń elektroenergetycznych, stanowiących własność pozwanej, a posadowionych na gruntach będących w zarządzenie Nadleśnictwa. Powód ustanowił na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu w zakresie działek objętych aktem notarialnym, na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez pozwaną. Następnie na skutek stanowiska zaprezentowanego w orzeczeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego, który uznał, że grunty pod liniami napowietrznymi zajęte są na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie przesyłu energii elektrycznej nadleśnictwo zadeklarowało za rok 2018 podatek od nieruchomości pod gruntami zajętyymi pod linie elektroenergetyczne. Powód podał, że podatek ten został przez niego zapłacony, a wysokość stawek została ustalona przez Gminę na podstawie uchwały, a następnie wystawił pozwanej faktury obejmujące wynagrodzenie z tytułu poniesionego podatku, z czego pozwana uiściła jedynie część należności. W odpowiedzi na wezwanie powoda do uiszczenia całości kwoty podatku pozwana odmówiła wskazując, że nie akceptuje kwot wynagrodzenia obliczonego przy zastosowaniu najwyższej stawki tj. tak jak za grunty związane z prowadzeniem działalności.

Postanowieniem z dnia 27 października 2020 r. Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Nakazem zapłaty z dnia 22 lutego 2021 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Podniosła, że strony zgodnie ustaliły zasadę rozliczenia wynagrodzenia zarówno na gruncie umowy wykonawczej, jak i umowy o ustanowienie służebności przesyłu, polegającą na pomnożeniu powierzchni szerokości pasa wymaganego dla potrzeb spółki przez stawkę podatku i podatek w odniesieniu do tej właśnie powierzchni obciążał pozwaną. Pozwana podniosła, że znaczenie ma treść i kontekst zawieranych z powodem umów, także umowy ramowej i podniosła, że powód nie może jednostronnie kształtować świadczenia głównego pozwanej, podczas gdy zmiana wyliczenia z uwzględnieniem podatku od nieruchomości zamiast leśnego nastąpiła jednostronnie.

W toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2012 r. Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. ramową umowę o współpracy nr (...), na mocy której strony ustaliły zasady i warunki współdziałania stron w zakresie prowadzonych przez pozwaną lub inny podmiot działający w imieniu pozwanej eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji linii i urządzeń elektroenergetycznych stanowiących własność pozwanej a pozostawionych na gruntach powódki. Umowa została zawarta na czas określony 2 lat, tj. do momentu ustanowienia przez powoda na rzecz pozwanej służebności przesyłu. Nadto w terminie 3 miesięcy, strony zobowiązały się do zawarcia umów wykonawczych, na mocy których określone zostaną zasady utrzymywania urządzeń przez pozwaną posadowionych na gruntach powoda.

Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy strony wyraziły wolę ustanowienia przez powoda - jako właściciela nieruchomości - odpłatnej służebności przesyłu dla linii i urządzeń posadowionych na gruntach pozostających w jego zarządzie, a umowa miała określać zasady i warunki współdziałania pomiędzy stronami do czasu ustanowienia tej służebności (§ 1 ust. 3 umowy).

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych dla wykonywania tych czynności powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie jednorazowe za okres od roku 2006 do roku 2011, a za okres od 2012 roku wynagrodzenie roczne ustalone według zasad określonych w § 4 i 5 umowy (§ 3 umowy).

Wielkość powierzchni dla ustalenia wynagrodzenia rocznego określać miał wykaz stanowiący załącznik nr 1 do umowy, wykonany na podstawie inwentaryzacji istniejących pasów technicznych oraz wymaganych zgodnie z polskimi normami (§ 4 ust. 1 umowy).

Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy, przy ustalaniu powierzchni strony przyjęły następujące zasady:

- trasa linii oraz lokalizacja urządzeń elektroenergetycznych została ustalona w oparciu o stan istniejący,
- szerokość pasa technicznego pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi, powodująca ograniczenia prowadzenia gospodarki leśnej ustalona została w oparciu o stan określony w załączniku nr 1 do umowy: szerokość pasa istniejącego, w przypadku gdy szerokość pasa istniejącego jest mniejsza niż szerokość pasa wymaganego. Postanowiono, że dostosowanie pasa technicznego do szerokości wymaganej powoduje konieczność podjęcia działań przez pozwaną zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w terminie przed ustanowieniem służebności przesyłu,
- szerokość pasa wymaganego, w przypadku gdy szerokość pasa wymaganego jest mniejsza niż szerokość pasa istniejącego (załącznik nr 1);
- rodzaje gruntów występujących na trasie linii elektroenergetycznych zostały sklasyfikowane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ewidencji gruntów i budynków, w podziale na poszczególne gminy,
- dla elektroenergetycznych linii kablowych, przyjęto pas techniczny o szerokości 1 m na trasie linii kablowej, w których powód oświadczył, że nie będzie prowadzić nasadzeń.

Strony postanowiły, że oświadczenie Nadleśniczego sporządzone w formie wykazu o wysokości deklarowanych w poszczególnych gminach kwotach podatku od nieruchomości podatku leśnego oraz podatku rolnego odpowiednich dla kategorii gruntów stanowić będzie załącznik nr 2 do umowy (§ 4 ust. 4 umowy).

Strony uzgodniły, że roczne wynagrodzenie należne powodowi za 1m² gruntu skalkulowane zostanie na podstawie równowartości podatku od nieruchomości lub podatku leśnego i rolnego, zależnej od kategorii „gruntów” wynikających z ewidencji gruntów i budynków, zadeklarowanych przez powoda w deklaracjach złożonych właściwemu organowi podatkowemu za dany rok podatkowy dla powierzchni określonej zgodnie z §4 umowy (§ 5 ust. 1 umowy).

Załącznik do umowy stanowiła inwentaryzacja linii i urządzeń oraz wzór zapisów w akcie notarialnym ustanowienia służebności przesyłu.

Bezsporne, nadto dowód:

- umowa ramowa, k. 38-57

W dniu 15 listopada 2012 roku powód Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo N. zawarł z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (Operatorem) dotyczącą Oddziału (...) S. umowę wykonawczą, której przedmiotem było ustalenie szczegółowych zasad i warunków współdziałania w zakresie prowadzenia przez pozwaną eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji linii i urządzeń elektroenergetycznych stanowiących własność pozwanej, posadowionych na gruntach pozostających w zarządzie powoda oraz prowadzenia uzgodnień budowy na tych gruntach przez pozwaną nowych linii i urządzeń elektroenergetycznych. Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy strony wyraziły wolę ustanowienia przez powoda - jako właściciela nieruchomości - odpłatnej służebności przesyłu dla linii i urządzeń posadowionych na gruntach pozostających w jego zarządzie, a umowa miała określać zasady i warunki współdziałania pomiędzy stronami do czasu ustanowienia tej służebności (§ 1 ust. 3 umowy).

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych dla wykonywania tych czynności powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie jednorazowe za okres od roku 2006 do roku 2011, a za okres od 2012 roku wynagrodzenie roczne ustalone według zasad określonych w § 4 i 5 umowy (§ 3 umowy).

Wielkość powierzchni dla ustalenia wynagrodzenia rocznego określać miał wykaz stanowiący załącznik nr 1 do umowy, wykonany na podstawie inwentaryzacji istniejących pasów technicznych oraz wymaganych zgodnie z polskimi normami (§ 4 ust. 1 umowy).

Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy, przy ustalaniu powierzchni strony przyjęły następujące zasady:

- trasa linii oraz lokalizacja urządzeń elektroenergetycznych została ustalona w oparciu o stan istniejący,
- szerokość pasa technicznego pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi, powodująca ograniczenia prowadzenia gospodarki leśnej ustalona została w oparciu o stan określony w załączniku nr 1 do umowy: szerokość pasa istniejącego, w przypadku gdy szerokość pasa istniejącego (załącznik nr 1, kol. 12) jest mniejsza niż szerokość pasa wymaganego (załącznik nr 1, kol. 13). Postanowiono, że dostosowanie pasa technicznego do szerokości wymaganej powoduje konieczność podjęcia działań przez pozwaną zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w terminie przed ustanowieniem służebności przesyłu,
- szerokość pasa wymaganego, w przypadku gdy szerokość pasa wymaganego (załącznik nr 1, kol. 13) jest mniejsza niż szerokość pasa istniejącego (załącznik nr 1, kol. 12);
- rodzaje gruntów występujących na trasie linii elektroenergetycznych zostały sklasyfikowane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ewidencji gruntów i budynków, w podziale na poszczególne gminy,
- dla elektroenergetycznych linii kablowych, przyjęto pas techniczny o szerokości 1 m na trasie linii kablowej, w których powód oświadczył, że nie będzie prowadzić nasadzeń.

Strony postanowiły, że oświadczenie Nadleśniczego sporządzone w formie wykazu o wysokości deklarowanych w poszczególnych gminach kwotach podatku od nieruchomości podatku leśnego oraz podatku rolnego odpowiednich dla kategorii gruntów stanowić będzie załącznik nr 2 do umowy (§ 4 ust. 3 umowy).

Strony uzgodniły, że roczne wynagrodzenie należne powodowi za 1m² gruntu skalkulowane zostanie na podstawie równowartości podatku od nieruchomości lub podatku leśnego i rolnego, zależnej od kategorii „gruntów” wynikających z ewidencji gruntów i budynków, zadeklarowanych przez powoda w deklaracjach złożonych właściwemu organowi podatkowemu za dany rok podatkowy dla powierzchni określonej zgodnie z §4 umowy (§ 5 ust. 1 umowy).

W przypadku gruntów zakwalifikowanych jako użytki rolne, do wyliczenia wynagrodzenia rocznego strony przyjęły, że odpowiednio na każdy 1km długości linii elektroenergetycznej przypada powierzchnia 40m². Wynagrodzenie to miało być należne powodowi począwszy od roku 2012 (§ 5 ust. 1 umowy), przy czym nie przysługiwało za tereny stanowiące grunty pod wodami oraz grunty zakwalifikowane jako nieużytki (§ 5 ust. 2 umowy). Wysokość opodatkowania gruntów miała być określona na podstawie oświadczeń Nadleśnictw, o których mowa w § 4 ust. 3 umowy, uzgodnionych z pozwaną (§ 5 ust. 3 umowy).

Stosownie do treści §5 ust. 4 umowy, strony zadeklarowały, że w granicach obowiązującego prawa podejmować będą działania zmierzające do kwalifikacji gruntów jako gruntów leśnych, opodatkowanych podatkiem leśnym).

Strony ustaliły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów objętych umową i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, to roczne wynagrodzenie powoda skorygowane zostanie o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną (§ 5 ust. 5 umowy). Strony zdecydowały, że w tej sytuacji, zostaną przeprowadzone kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej

decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez pozwaną kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma, powód dokona aktualizacji załączników nr 1 i 2 do umowy, zgodnie z § 4 ust. 4 umowy, niezwłocznie po przeprowadzeniu aktualizacji wystawi fakturę korygującą do faktury VAT, wystawionej zgodnie z §6 ust. 1 umowy.

Według postanowień umowy, w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, obciążającą powoda inną wartością niż kwota zadeklarowanego podatku dla pasów gruntów wyszczególnionych w załączniku nr 1 do umowy, roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z tej decyzji z tym zastrzeżeniem, że zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione (§5 ust. 7 umowy). Strony ustaliły, że powód będzie przedstawiał pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, a w terminie kolejnych 4 dni pozwana przekaze powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, przy czym brak stanowiska pozwanej we wskazanym terminie miał być równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§ 5 ust. 8 umowy). W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów postępowania nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostaną sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 5 ust. 10 umowy).

W myśl §5 ust. 11 i 12 umowy, korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 7, wymagała aktualizacji załączników nr 1 i 2 do umowy zgodnie z § 4 ust. 4 oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury VAT, wystawionej zgodnie z §6 ust. 1 umowy, przy czym czynności te winny być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7 - gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia.

Strony uzgodniły, że na okoliczność obciążenia z tytułu wynagrodzenia, o którym mowa w § 5 ust. 1, powód wystawiać będzie kwartalne faktury VAT w terminie 7 dni od daty uzgodnienia z pozwaną załączników nr 1 i 2 do umowy, nie później jednak niż do dnia kończącego drugi miesiąc danego kwartału, z terminem płatności przypadającym na ostatni dzień tego kwartału), a do kwoty wynagrodzenia zostanie doliczony podatek VAT w wysokości obowiązującej w świetle przepisów podatkowych w dniu wystawienia faktury (§ 6 ust. 1 i 2).

Umowa została zawarta na czas określony niezbędny do ustanowienia służebności przesyłu dla wszystkich objętych nią gruntów. Strony postanowiły, że w przypadku ustanowienia ostatniej służebności przesyłu, umowa wykonawcza ulegnie rozwiązaniu (§12 ust. 3 umowy).

Załącznik do umowy stanowiło oświadczenie Nadleśnictwa o wysokości deklarowanych stawek podatkowych za rok 2012 dla gruntów pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział (...) S., Rejon (...) G., a także zestawienie zapłaconych podatków za okres od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2011 roku, protokół uzgodnień powierzchni gruntów dla wyliczenia wynagrodzenia jednorazowego, inwentaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych.

Bezsporne, a nadto umowa k. 48-57.

Dnia 29 listopada 2013 r. powodowe Nadleśnictwo, w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) ustanowiło na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu na czas nieoznaczony działek opisanych w treści tego aktu notarialnego-

miejsowości W. Gmina D., P. Gmina P., S. Gmina P., S. Gmina P., P. Gmina P., T. Gmina P., na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez Rejon (...) w S..

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz z tytułu ustanowienia służebności powodowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez niego od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością oraz wykonywaniem służebności przesyłu, której powierzchnia jest określona w załączniku nr 1 do umowy. Pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia corocznie z dołu w okresach kwartalnych na podstawie faktur VAT wystawionych przez powoda, przy czym wynagrodzenie kwartalne miało stanowić jedną czwartą wynagrodzenia rocznego (§7 lit. b)). Do ustalonego wynagrodzenia doliczony miał być podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (§ 7 lit. e)). Strony przyjęły, że wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danych roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona została służebność przesyłu, a oświadczenie to - w formie wykazu - przesyłane będzie pozwanej w terminie do dnia 15 lutego każdego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem, że prawa pozwanej do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym (§ 7 lit. f) umowy).

Strony postanowiły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, roczne wynagrodzenie powoda zostanie skorygowane o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną. Określono, że w tej sytuacji przeprowadzone zostaną kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez nią kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma, powód dokona aktualizacji oświadczenia, a następnie wystawi fakturę korygującą do faktury VAT wystawionej zgodnie z § lit. a), b) (§ 8 pkt 1 umowy).

Strony uzgodniły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, zmieniającą wysokość zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu, pozwana zobowiązuje się do wyrównania powodowi kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem (§ 8 pkt 2) umowy). W takim przypadku powód miał przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§8 pkt 4)).

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 8 pkt 5).

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §8 pkt 2) i 3), wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inwentaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych

przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której w pkt 5, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia (§ 8 pkt 6 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa, k. 58a.

Dnia 20 lutego 2014 r. powodowe Nadleśnictwo, w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) ustanowiło na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu na czas nieoznaczony działek opisanych w treści tego aktu notarialnego- w miejscowości N. W. Gmina N., B. Gmina N., W. Gmina N., T. Gmina P., D. Gmina P., P. Gmina P. (2 działki), S. Gmina P., T. Gmina P., T. Gmina P., B. Gmina D., D. Gmina D., na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez Rejon (...) w S..

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz z tytułu ustanowienia służebności powodowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez niego od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością oraz wykonywaniem służebności przesyłu, której powierzchnia jest określona w załączniku nr 1 do umowy. Pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia corocznie z dołu w okresach kwartalnych na podstawie faktur VAT wystawionych przez powoda, przy czym wynagrodzenie kwartalne miało stanowić jedną czwartą wynagrodzenia rocznego (§7 lit. b)). Do ustalonego wynagrodzenia doliczony miał być podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (§ 7 lit.e)). Strony przyjęły, że wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danych roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona została służebność przesyłu, a oświadczenie to - w formie wykazu - przesyłane będzie pozwanej w terminie do dnia 15 lutego każdego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem, że prawa pozwanej do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym (§ 7 lit. f) umowy).

Strony postanowiły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, roczne wynagrodzenie powoda zostanie skorygowane o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną. Określono, że w tej sytuacji przeprowadzone zostaną kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez nią kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma, powód dokona aktualizacji oświadczenia, a następnie wystawi fakturę korygującą do faktury VAT wystawionej zgodnie z § lit. a), b) (§ 8 pkt 1 umowy).

Strony uzgodniły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, zmieniającą wysokość zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu, pozwana zobowiązuje się do wyrównania powodowi kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem (§ 8 pkt 2) umowy). W takim przypadku powód miał przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała

przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§8 pkt 4)).

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 8 pkt 5).

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §8 pkt 2) i 3), wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inventaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której w pkt 5, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia (§ 8 pkt 6 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa, k. 58a.

Dnia 28 lutego 2014 r. powodowe Nadleśnictwo, w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) ustanowiło na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu na czas nieoznaczony działek opisanych w treści tego aktu notarialnego- w miejscowości B. Gmina D., D. Gmina D. (2 działki), G. Gmina D., R. Gmina D., S. Gmina D., W. Gmina D., na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez Rejon (...) w S..

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz z tytułu ustanowienia służebności powodowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez niego od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością oraz wykonywaniem służebności przesyłu, której powierzchnia jest określona w załączniku nr 1 do umowy. Pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia corocznie z dołu w okresach kwartalnych na podstawie faktur VAT wystawionych przez powoda, przy czym wynagrodzenie kwartalne miało stanowić jedną czwartą wynagrodzenia rocznego (§7 lit. b)). Do ustalonego wynagrodzenia doliczony miał być podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (§ 7 lit.e)). Strony przyjęły, że wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danych roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona została służebność przesyłu, a oświadczenie to - w formie wykazu - przesyłane będzie pozwanej w terminie do dnia 15 lutego każdego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem, że prawa pozwanej do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym (§ 7 lit. f) umowy).

Strony postanowiły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, roczne wynagrodzenie powoda zostanie skorygowane o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną. Określono, że w tej sytuacji przeprowadzone zostaną kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez nią kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma, powód dokona aktualizacji oświadczenia, a następnie wystawi fakturę korygującą do faktury VAT wystawionej zgodnie z § lit. a), b) (§ 8 pkt 1 umowy).

Strony uzgodniły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, zmieniającą wysokość

zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu, pozwana zobowiązuje się do wyrównania powodowi kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem (§ 8 pkt 2) umowy). W takim przypadku powód miał przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§8 pkt 4)).

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 8 pkt 5).

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §8 pkt 2) i 3), wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inventaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której w pkt 5, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia (§ 8 pkt 6 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa, k. 58a.

Dnia 28 lutego 2014 r. powodowe Nadleśnictwo, w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) ustanowiło na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu na czas nieoznaczony działek opisanych w treści tego aktu notarialnego- w miejscowości N. Gmina N. (3 działki), B. Gmina N. (2 działki), M. Gmina N., M. (Gmina N., W. Gmina N. (3 działki), na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez Rejon (...) w S..

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz z tytułu ustanowienia służebności powodowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez niego od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością oraz wykonywaniem służebności przesyłu, której powierzchnia jest określona w załączniku nr 1 do umowy. Pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia corocznie z dołu w okresach kwartalnych na podstawie faktur VAT wystawionych przez powoda, przy czym wynagrodzenie kwartalne miało stanowić jedną czwartą wynagrodzenia rocznego (§7 lit. b)). Do ustalonego wynagrodzenia doliczony miał być podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (§ 7 lit.e)). Strony przyjęły, że wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danych roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona została służebność przesyłu, a oświadczenie to - w formie wykazu - przesyłane będzie pozwanej w terminie do dnia 15 lutego każdego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem, że prawa pozwanej do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym (§ 7 lit. f) umowy).

Strony postanowiły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek,

roczne wynagrodzenie powoda zostanie skorygowane o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną. Określono, że w tej sytuacji przeprowadzone zostaną kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez nią kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma, powód dokona aktualizacji oświadczenia, a następnie wystawi fakturę korygującą do faktury VAT wystawionej zgodnie z § lit. a), b) (§ 8 pkt 1 umowy).

Strony uzgodniły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, zmieniającą wysokość zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu, pozwana zobowiązuje się do wyrównania powodowi kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem (§ 8 pkt 2) umowy). W takim przypadku powód miał przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§8 pkt 4)).

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 8 pkt 5).

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §8 pkt 2) i 3), wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inventaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której w pkt 5, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia (§ 8 pkt 6 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa, k. 58a.

Dnia 28 lutego 2014 r. powodowe Nadleśnictwo, w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) ustanowiło na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu na czas nieoznaczony działek opisanych w treści tego aktu notarialnego- w miejscowości W. Gmina P., P. Gmina P. (6 działek), T. Gmina P. (10 działek), D. Gmina P. (2 działki) D. Gmina P. (4 działki), K. Gmina P., P. Gmina P. (4 działki) P. Gmina P. (2 działki), S. Gmina P. (4 działki) S. Gmina P., S. Gmina P. (3 działki), T. Gmina P. (5 działek), T. Gmina P. (2 działki), W. Gmina P., W. Gmina P., Z. Gmina P. (3 działki), na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez Rejon (...) w S..

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz z tytułu ustanowienia służebności powodowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez niego od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością oraz wykonywaniem służebności przesyłu, której powierzchnia jest określona w załączniku nr 1 do umowy. Pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia corocznie z dołu w okresach kwartalnych na podstawie faktur VAT wystawionych przez powoda, przy czym wynagrodzenie kwortalne

miało stanowić jedną czwartą wynagrodzenia rocznego (§7 lit. b)). Do ustalonego wynagrodzenia doliczony miał być podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (§ 7 lit.e)). Strony przyjęły, że wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danych roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona została służebność przesyłu, a oświadczenie to - w formie wykazu - przesyłane będzie pozwanej w terminie do dnia 15 lutego każdego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem, że prawa pozwanej do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym (§ 7 lit. f) umowy).

Strony postanowiły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, roczne wynagrodzenie powoda zostanie skorygowane o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną. Określono, że w tej sytuacji przeprowadzone zostaną kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez nią kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma, powód dokona aktualizacji oświadczenia, a następnie wystawi fakturę korygującą do faktury VAT wystawionej zgodnie z § lit. a), b) (§ 8 pkt 1 umowy).

Strony uzgodniły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, zmieniającą wysokość zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu, pozwana zobowiązuje się do wyrównania powodowi kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem (§ 8 pkt 2) umowy). W takim przypadku powód miał przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§8 pkt 4)).

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 8 pkt 5).

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §8 pkt 2) i 3), wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inventaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której w pkt 5, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia (§ 8 pkt 6 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa, k. 58a.

Dnia 25 sierpnia 2015 r. powodowe Nadleśnictwo, w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) ustanowiło na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu na czas nieoznaczony działek opisanych w treści tego aktu notarialnego- w

miejsowości T. Gmina P., B. Gmina P., B. Gmina D., D. Gmina D., G. Gmina D., W. Gmina N., D. Gmina P., T. Gmina P., T. Gmina P., na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez Rejon (...) w S..

Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz z tytułu ustanowienia służebności powodowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez niego od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością oraz wykonywaniem służebności przesyłu, której powierzchnia jest określona w załączniku nr 1 do umowy. Pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia corocznie z dołu w okresach kwartalnych na podstawie faktur VAT wystawionych przez powoda, przy czym wynagrodzenie kwartalne miało stanowić jedną czwartą wynagrodzenia rocznego (§7 lit. b)). Do ustalonego wynagrodzenia doliczony miał być podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami (§ 7 lit.e)). Strony przyjęły, że wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danych roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona została służebność przesyłu, a oświadczenie to - w formie wykazu - przesyłane będzie pozwanej w terminie do dnia 15 lutego każdego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem, że prawa pozwanej do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym (§ 7 lit. f) umowy).

Strony postanowiły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, roczne wynagrodzenie powoda zostanie skorygowane o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną. Określono, że w tej sytuacji przeprowadzone zostaną kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez nią kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma, powód dokona aktualizacji oświadczenia, a następnie wystawi fakturę korygującą do faktury VAT wystawionej zgodnie z § lit. a), b) (§ 8 pkt 1 umowy).

Strony uzgodniły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, zmieniającą wysokość zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów, na których ustanowiona została służebność przesyłu, pozwana zobowiązuje się do wyrównania powodowi kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem (§ 8 pkt 2) umowy). W takim przypadku powód miał przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§8 pkt 4)).

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 8 pkt 5).

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §8 pkt 2) i 3), wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inventaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być

przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której w pkt 5, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia (§ 8 pkt 6 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa, k. 58a.

Powódka zadeklarowała należny na rzecz właściwych gmin podatek uiszczając go w całości.

Wobec opóźnienia pozwanej z zapłatą podatku, pismem z dnia 21 maja 2018 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 57 780,10 zł w terminie 14 dni, na którą składały się niedopłaty w kwotach:

- 68,42 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 2018 r.;
- 57 692,38 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 2018 r.;
- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2018 r.

Dowód:

- pismo z dnia 21 maja 2018 r. k. 36;
- dowód nadania k. 37;
- zeznania świadka A. K. 199;

Pismem z dnia 30 maja 2018 r. pozwana zakwestionowała wynagrodzenie ustalone przez powódkę w kwocie 33 372,79 zł, wskazując, iż wynagrodzenie roszczenie w ocenie pozwanej winno wynosić 54 379,56 zł netto, wobec czego pozwana uiściła na rzecz powódki kwotę 13 594,89 zł netto, tytułem wynagrodzenia.

Dowód:

- pismo z dnia 30 maja 2018 r. k. 31-35;

Dnia 22 listopada 2018 r. powódka sporządziła kartę dłużnika, w której za okres styczeń-listopad 2018 r. zadłużenie pozwanej wynosiło 278 323,83 zł

Dowód:

- karta dłużnika z dnia 22 listopada 2018 r. k. 29-30;

Pismem z dnia 22 listopada 2018 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 173 345,22 zł w terminie 14 dni, na którą składały się niedopłaty w kwotach:

- 68,42 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 2018 r.;
- 57 692,38 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 2018 r.;
- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2018 r.
- 70,88 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 41 041,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 16 651,08 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;

- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 70,88 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;
- 41 041,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;
- 16 651,08 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;
- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;

Dowód:

- pismo z dnia 22 listopada 2018 r. k. 27;
- dowód nadania k. 28;

Pismem z dnia 29 listopada 2018 r. pozwana zakwestionowała wynagrodzenie ustalone przez powódkę w kwocie 33 302,16 zł wynikające z poz. 6 i 10 wezwania do zapłaty, wskazując, iż wynagrodzenie roszczenie w ocenie pozwanej winno wynosić 54 379,56 zł netto, wobec czego pozwana uiściła na rzecz powódki kwotę 27 189,78 zł netto, tytułem wynagrodzenia za II i III kwartał 2018 r.

Dowód:

- pismo z dnia 29 listopada 2018 r. k. 22-26;

Dnia 5 marca 2019 r. powódka sporządziła kartę dłużnika w której za okres styczeń-grudzień 2018 r. zadłużenie powódki wynosiło 228 084,72 zł

Dowód:

- karta dłużnika z dnia 5 marca 2019 r. k. 19-20;

Pismem z dnia 6 marca 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 228 084,72 zł, w terminie 14 dni, na którą składały się niedopłaty w kwotach:

- 68,42 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 2018 r.;
- 54 649,31 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 2018 r.;
- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2018 r.
- 70,88 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 41 041,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 16 651,08 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2018 r.;
- 70,88 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;
- 41 041,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;
- 16 651,08 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;
- 19,30 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2018 r.;

- 70,87 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 19 listopada 2018 r.;
- 41 051,29 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 19 listopada 2018 r.;
- 16 651,09 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 19 listopada 2018 r.;
- 19,32 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 19 listopada 2018 r.

Dowód:

- pismo z dnia 6 marca 2019 r. k. 18;
- dowód nadania k. 21;

Pismem z dnia 21 marca 2019 r. w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z dnia 6 marca 2019 r. pozwana zakwestionowała wysokość wynagrodzenia ustalonego w kwocie 49 953,25 zł wskazując, iż roczne wynagrodzenie ustalone na podstawie podatku wskazanego w umowie winno wynosić 54 379,56 zł netto, wobec czego pozwana uściśliła na rzecz powódki kwotę 40 784,67 zł netto odpowiadającej w ocenie pozwanej wynagrodzeniu za II, III i IV kwartał 2018 r.

Dowód:

- pismo z dnia 21 marca 2019 r. k. 15-17;

Pismem z dnia 25 lipca 2019 r. powódka poinformował pozwaną, iż wezwanie do zapłaty z dnia 6 marca 2019 r. stanowi aktualne rozliczenie pozwanej z powodem. Dokonane w dniu 30 marca 2018 r. przelewy w tytule których wskazano numery faktur VAT zostały wyrównane do zera, przy czym faktura VAT (...) została rozliczona, zaś faktura VAT (...) została pomniejszona. Do rozliczenia pozostała kwota wskazana w pkt 2 wezwania.

Dowód:

- pismo z dnia 25 lipca 2019 r. k. 13;
- dowód nadania k. 14;

Pismem z dnia 3 października 2019 r. pozwana wobec wydanych decyzji SKO przedstawiła opinię, w której rekomendowała powodowi wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, powołując się na treść łączącej strony umowy o współpracy.

Dowód:

- pismo z dnia 3 października 2019 r. k. 96-102;
- dowód nadania k. 103;

Pismem z dnia 8 listopada 2019 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 228 084,72 zł w terminie 5 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 8 listopada 2019 r. k. 6;
- dowód nadania k. 7;

Dnia 4 grudnia 2019 r. powód sporządził kartę dłużnika, w której łączne zadłużenie pozwanej za okres styczeń-grudzień 2018 r. wyniosło 228 084,72 zł, natomiast za okres styczeń-grudzień 2019 r. wyniosło 923 927,46 zł.

Dowód:

- karta dłużnika z dnia 4 grudnia 2019 r. k. 8-12.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było w całości uzasadnione. Stan faktyczny był niesporny, a różnica między stronami wynikała z innej oceny prawnej treści zawartych umów ustanowienia służebności przesyłu.

Zgodnie z art. 305¹ k.c. Nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Podstawowym sposobem ustanowienia służebności przesyłu jest umowa między właścicielem nieruchomości i przedsiębiorcą. Właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. W przypadku Lasów Państwowych sposób określenia tego wynagrodzenia jest opisany w art. 39a ust 2 ustawy o lasach. Zgodnie z art. 39a ust. 1 nadleśniczy może za zgodą dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych obciążyć, za wynagrodzeniem, nieruchomości pozostające w zarządzie Lasów Państwowych służebnością drogową lub służebnością przesyłu, z uwzględnieniem zasad gospodarki leśnej. Wynagrodzenie to stanowi własny przychód Lasów Państwowych. Natomiast zgodnie z art. 39a ust. 2 ustawy wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej ustala się w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat ponoszonych przez Lasy Państwowe od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem tą służebnością.

W poddanej ocenie Sądu umowie kwestia wynagrodzenia została ukształtowana w sposób następujący „służebność przesyłu ustanawia za wynagrodzeniem w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez Nadleśnictwo (...)” i stwierdzić należy, że jest to kalka przepisu ustawy o lasach. Zwraca też uwagę, że i cytowany przepis i określenie wynagrodzenia w umowie odsyła do wartości podatków i opłat rzeczywiście ponoszonych. Zgodnie z art. 65 § 1 i 2 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje; w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Wskazana reguła wykładni umów nakazuje badać zgodny zamiar stron przy zawieraniu umowy, a nie jej dosłowne brzmienie. Możliwość jednak odejścia od literalnego brzmienia postanowienia umownego w ocenie Sądu Rejonowego jest ograniczone w przypadku przedsiębiorców, a zwłaszcza korzystających z rozbudowanych komórek obsługi prawnej – tak jak ma to miejsce w tej sprawie, a nadto ze względu na treść bezwzględnie obowiązującego przepisu dotyczącego wysokości wynagrodzenia. Wbrew stanowisku strony pozwanej nie ma podstaw do przyjęcia, że ww. sposób określenia metody obliczenia wynagrodzenia, został sprowadzony tylko do możliwości obliczenia go tylko na podstawie podatku leśnego, a nie od działalności gospodarczej. Gdyby strony miały taki zamiar, znalazłby się to w umowie. Zdaniem Sądu powyższa formuła jest udaną konstrukcją pozwalającą na obliczenie wynagrodzenia w zależności od zmieniających się uwarunkowań prawnych czy sposobu kwalifikacji gruntu na potrzeby podatku. Sama też konstrukcja obliczenia wynagrodzenia (tak w ustawie i w umowie) wskazuje, że w istocie nie ma ono dla powódki żadnej wartości ekonomicznej, ponieważ odpowiada ono wysokości zapłaconych przez nią faktycznie podatków. Przyjmując więc stanowisko pozwanej, że wynagrodzenie ma odpowiadać wysokości tylko podatku leśnego, to w przypadku konieczności zapłaty podatku od działalności gospodarczej (który jest zdecydowanie wyższy), faktycznie powódka ponosiłaby część kosztów prowadzonej przez pozwaną działalności gospodarczej, czego nie da się racjonalnie uzasadnić jako zgodnego zamiaru stron przy zawieraniu umowy. Fundamentalną więc kwestią dla Sądu była odpowiedź na pytanie, czy powódka zapłaciła podatki zgodnie z obowiązującym prawem i odpowiedź w tym zakresie jest pozytywna (i przez to przesądzająca o wyniku sprawy).

Pierwsza kwestia jaką badał Sąd to pierwotnie nieoczywisty problem legitymacji, wynikający z zagadnienia prawnego jaki podmiot faktycznie jest zobowiązany do opłacania podatku w tej sprawie. Zagadnieniem tym zajmował się Naczelny Sąd Administracyjny w siedmiuosobowym składzie, na wniosek Prezesa NSA „Czy przedsiębiorstwo energetyczne, w związku z zawarciem z Lasami Państwowymi umowy umożliwiającej wykonywanie służebności przesyłu na gruntach Skarbu Państwa znajdujących się pod zarządem Lasów Państwowych jest - stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.) - podatnikiem podatku od nieruchomości obciążonym podatkiem od tych gruntów?”. Naczelny Sąd Administracyjny podjął w dniu 9 grudnia 2019 r. (sygn. (...) 3/19) uchwałę: Przedsiębiorca przesyłowy, który zawarł z Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe umowę o ustanowienie służebności przesyłu na gruntach Skarbu Państwa, znajdujących się w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości od tych gruntów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2018 r..

Powyższe oznacza, że do zapłaty podatku na gruncie obowiązującego prawa była powódka. Kolejna kwestia wiązała się z określeniem czy zapłacony przez powódkę podatek był właściwy. Powód przyczoła szereg sygnatur spraw sądowych gdzie przyjęte zostało, że ów podatek powinien być podatkiem od działalności gospodarczej, a nie leśnym. Jest ono słuszne i potwierdzenie tego stanowiska jest w ww. uchwale w sprawie II FPS 3/19. Prezes NSA występując po podjęciu uchwały wyjaśniającej wskazał m.in. „ w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego prezentowany jest jednolity pogląd, zgodnie z którym grunty leśne, nad którymi przebiegają linie elektroenergetyczne, są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie przesyłu energii przez przedsiębiorstwo energetyczne. To skutkuje ich opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości według najwyższych stawek, a konstatacji takiej nie stoi na przeszkodzie możliwość prowadzenia na tych gruntach, w ograniczonym zakresie, określonych czynności w ramach działalności leśnej (zob. np. wyroki NSA z dnia: 15 lutego 2019 r. (...); 19 lutego 2019 r. (...); 28 lutego 2019 r. (...); 29 maja 2018 r., sygn. akt II FSK 1846/18; 15 listopada 2017 r., sygn. akt II FSK 795/07; 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II FSK 2177/15; 4 lipca 2017 r., sygn. akt II FSK 1541/15; 17 czerwca 2016 r. sygn. akt II FSK 1315/14, (...), (...) i (...); 9 czerwca 2016 r. sygn. akt II FSK 1156/14, (...) i (...); publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, (...) dalej zwana: (...)). Natomiast, jak wskazano powyżej, w orzecznictwie sądów administracyjnych wyrażane są odmienne zapatrywania co do podmiotu posiadającego status podatnika podatku od nieruchomości od takich gruntów. Podkreślenia wymaga, że rozbieżne poglądy, w tej materii posiadają podobną reprezentację w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, zapadłym w porównywalnym czasie”.

Naczelny Sąd Administracyjny podejmując uchwałę, w żaden sposób nie podważył tej konstatacji. Sąd Rejonowy całkowicie taką linię akceptuje, co oznacza że powódka zapłaciła podatek w prawidłowej wysokości. Nie ma znaczenia dawna praktyka podatkowa oraz czy Gminy tą praktykę kwestionowały. Powódka miała zapłacić podatek nie jakkolwiek, ale zgodnie z obowiązującym prawem, uczyniła to i w świetle zwartych umów ustanowienia służebności przesyłu wynagrodzenie ma odpowiadać wysokości zapłaconych podatków. Skoro powód uiszczył należny podatek zaś na skutek dokonywanych przez pozwaną częściowych wpłat i odmowy zapłaty reszty, zasadnie powódka domaga się brakującej różnicy 57 711,70 zł.

Orzeczenie o odsetkach oparte zostało o normę z art. 481 § 1 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów z dokumentów. Sąd dał im wiarę.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5400 zł, ustalone zgodnie z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Powódka ustawowo zwolniona jest od kosztów sądowych, dlatego w punkcie III wyroku, na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c.. Sąd nakazał pobrać od pozwanej jako przegrywającej sprawę 2886 zł opłaty od pozwu.

Zarządzenie/dnia 21 czerwca 2021 r.

1. (...)
2. (...)
3. (...)